

Mor toch...

“ ‘k Ben ’n hêêle echte Brijhapper, want ‘k ben hier gekipt en gebroeid, zà ‘k mor zegge. ‘k Ben d’r nog trots op ok, daer kom ‘k eerlijk voor uit. Hêêl m’n leve hê ‘k in Slierecht geweund en gewaarkt. M’n vrouw kom ok van d’n dijk, die is ok een rasechte Slierechse. Mor ja, je weet hoe dà gaot, hee. De kaander zijn uitgevloge, die weune niet hier. D’n oudste is in Amsterdam blijve hange, waer die ok gestudeerd hêt en onze dochter hed in Spanje, waer ze op vekansie was, een jonge uit Zaaist lere kenne. Een hêêle beste knul hoor, daer nie van, mor je snap ’t al hee, die jonge waarkte ok daer en nou is zij bij ‘m ingetrokke. Ze had daer gelijk ’n baontjie gelukkig en ze verdien nog meer dan eerst hier in Slierecht. ‘k Ben blij dat de kindere ’t goed maoke en dà ze gelukkig zijn, mor toch...”

Veraanderd

“In Slierecht is de leste tijd wel hêêl veul veraanderd, hee, ving ie ok nie? Waer ie ok kijkt, overal is t’r wel wat op de schop. Van de week was m’n zwaoger jaerig, toe hê me ’t t’r nog uitgebraaid over gehad mè z’n aale. Ovvie nou van Rotterdam of van Gurrekom Slierecht binnekomt, d’r is zôôvel veraanderd, dà je je aaige durp temet nie meer trug kan. Die grôôte schaarme langs de rijksweg, wà ving ie daer nou van? Mooi kan ‘k die echt nie vinge, hoor. D’n dijk in wijk A dan, daer was ‘k ’n hêêl hortie nie gewist, mor van de week mosse me naer Haarefeld, toe zij me mor weer is over d’n dijk gegaon. Prachtig hoor, echt waer, wad ’n kerwaai, daer hê ‘k heus wel ôôg voor. En datte me med onze tijd mee motte gaon, dat snap ‘k ok wel en daer ben ‘k echt wel voor, mor ’t veraandert aamel zô hard, dà ‘k ’t soms bekant nie meer ken vollege. Kijk nou is naer Baonhoek, prachtig is ’t geworde, schitterend gewoon. Bè je ok al is op de nôôrd-ôôstkwedrant gewist? Oh ja? Nou dà bedoel ‘k nou, hee. Aamel prachtig, mor toch...”

Aaise

“En dan die huize van tegeswoordig, hee. Man, man, je kijk toch gewoon je ôôge uit. Ze hebbe nou aamel veul hêêgere aaise, hee. As ‘k dan nog trug denk aan dat klaaine stoephuisie met die plee achter in ’t land van Opoes... Neeje, dat was ok gêên doen. Mò je naegaon, een huishouwe med acht kaander en nog gêên êêns een does! Toch vraeg ‘k m’n aaige wel is af ovve me nou nie deurslaon naer d’n aandere kant. Bubbelbaoje, superdeluukse twallete en keukes die je vroeger nò nied êêns in een resterant zag. ‘k Hoorde van de week dat de gemiddelde hiepetheek nou op ruim drie ton legt. Drie ton! ’t Mot toch aamel mor betaold worde, hee. Dan gaon ze d’r nog prat op ok dà ze een aaige huis hebbe. Aaige huis...aaige huis...niks aaige huis! Een huis van de bank zalle ze bedoele. Vroeger huurde je van ’n huisbaos, nou hure ze van de bank. Zô zied ik dat. En ik gunt ’t ze, hoor, daer nie van. As ik nou jong was dee ik ’t meschie wel persies ’t zelfde, mor toch...”

Huize

Wat wordt 'r trouwes 'n hôop gebouwd, hee, hier in Slierecht, en hoe!

De Middeldiepstraet veraandert hêêlemael aarg. As jongchie hè 'k nog vlotjie gevaere in 't Middeldiepie, kè je naegaon! Nou is 't hêêmel gedempt. Op de kop bij de Oôsterbrug, tegeover de aanlegstaaiger van de waoterbus, zijn ze nou ok aerdig bezig, zag 'k. Mor hè je gehoord wat die appertemente motte koste? Nie nermaol meer. Dà 's tò nie op te brenge voor mense zôas jij en ik? Wat verweun je dan wel nie per maand?

Neeje, wij zitte hier best, de vrouw en ik. En wà nog veul belangrijker is? We zitte hier nog aarg naer onze zin, ok! Aai'lijk zou 'k hier nooit meer weg wille. 'k Hoop dà dat ok nooit nôôdig zel weze.

Neeje, 'k gun iederêên z'n weelde, gelukkig ben 'k hêêmel nie jeloers, mor toch, hee, mor toch...